SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2538

av Niels Paarup-Petersen m.fl. (C)

Migration och integration

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige genom en aktiv biståndspolitik bör hjälpa fler flyktingar i närområdet till sitt hemland och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige på sikt ska ta emot 5 000 kvotflyktingar per år och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av en gemensam europeisk migrationspolitik och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det på EU-nivå bör tas fram en strategi för sök- och räddningsinsatser på Medelhavet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att migrationsavtal med tredje länder ska ta hänsyn till mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rätten till offentligt biträde under asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjligheten till eget boende endast bör tillåtas i undantagsfall och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reglerna för återvändarverksamhet bör följas upp och att det bör säkerställas att personer som

samarbetar med myndigheterna men som tillfälligt inte kan återvända inte hamnar i en långvarig rättsosäker situation, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det behövs en rättslig ventil för personer med praktiska verkställighetshinder för att undvika att personer hamnar i ett långvarigt tillstånd av ovisshet och papperslöshet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige behöver utveckla det bilaterala och europiska samarbetet för ökat återvändande och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sidoinformation bör begränsas när det gäller uppgiftsskyldigheten och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa att uppgiftsskyldigheten ligger på myndighetsnivå och inte på enskilda tjänstemän och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppgiftsskyldighet inte ska vara förenad med straffansvar för enskilda tjänstemän och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att personer som faller under massflyktsdirektivet ska få en höjd dagsersättning och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att personer som faller under massflyktsdirektivet ska kunna byta spår till arbetstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vandelsbegreppet bör utmönstras och ersättas med det mer ändamålsenliga begreppen skötsamt och hederligt levnadssätt och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ventilen om särskilt ömmande skäl bör återinföras och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en stark anknytning till Sverige inte ska betraktas som ett hinder för studieuppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att medianlönegolvet bör tas bort och ersättas med krav på lön i nivå med kollektivavtal och branschpraxis och tillkännager detta för regeringen.

20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det ska vara möjligt att få permanent uppehållstillstånd vid förlängningsansökan av uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta ett återkomstcenter för tonårsutvisade och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa snabbspår till medborgarskap för personer som arbetar och betalar skatt, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om övergångsbestämmelser för de människor som redan sökt medborgarskap, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbjuda handel med medborgarskap i EU och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket bör få rätt att göra efterkontroller av arbetsgivare som anställer utländsk arbetskraft, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket bör få rätt att rikta sanktioner mot arbetsgivare som anställer utländsk arbetskraft och som inte har kollektivavtal eller bryter mot arbetsmiljölagen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket bör få rätt att stänga av arbetsgivare som bryter mot arbetsmiljölagen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket bör få möjlighet att lagra information om arbetsgivare en längre tid än i dag och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta specifika startup-visum och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kommunerna bör ansvara för nyanländas etablering och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör införas ett etableringslån och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kvalificering in i välfärden och tillkännager detta för regeringen.

33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenska för invandrare (sfi) bör göras om till jobbsvenska och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på jobbsvenska för att kunna fortsätta vara föräldraledig och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att halvera antalet dagar med föräldrapenning för den som kommer till Sverige med ett barn som fyllt ett (1) år, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör säkerställas att det offentligas integrationsinsatser sker jämställt och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör införas ett obligatoriskt nystartsår för personer i utanförskap och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att civilsamhällets roll i integrationsprocessen bör ses över och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

För Centerpartiet är ordning och reda och medmänsklighet grundprinciper i migrationspolitiken. Ett nej måste vara ett nej, men ett ja måste också vara ett ja. Den som följer reglerna, arbetar och gör rätt för sig ska kunna lita på att beslutet från staten gäller.

Migrationspolitiken ska ge människor som sköter sig och bidrar till samhället en tydlig och trygg väg framåt. Permanenta uppehållstillstånd ska inte kunna rivas upp godtyckligt, och människor som arbetar och försörjer sig ska inte riskera utvisning på grund av oskäliga lönegolv. Inte heller ska tonåringar som har vuxit upp i Sverige och har anknytning hit behöva lämna landet.

Centerpartiet vill se en migrationspolitik som förenar tydliga regler och krav med respekt för individen. Den som har etablerat sig, arbetar och bidrar ska inte behöva leva i ständig ovisshet eller rädsla för att när som helst kunna utvisas. Migrationspolitiken måste bygga på förutsägbarhet, rättssäkerhet och medmänsklighet.

1. Människor som flyr krig och konflikt

Människor har i alla tider migrerat. Många lever en kortare eller längre tid under sitt liv i ett annat land än sitt hemland. Orsaken kan vara studier, arbete eller kärlek, eller att man tvingas på flykt på grund av krig och konflikt. I en globaliserad värld går migrationen inte att stoppa, den är en naturlig del av den värld vi lever i.

Vår grundinställning är att människor som vill flytta till ett annat land ska kunna göra det. Samtidigt är det viktigt att ställa krav och att utgångspunkten fortfarande är att invandringen ska vara reglerad. Det innebär till exempel att den som flyttar till en anhörig i Sverige ska kunna bli försörjd av anknytningspersonen och den som kommer hit för att arbeta ska ha en lön som är i linje med kollektivavtal eller vad som är praxis i branschen.

Vi i Centerpartiet anser att Sverige måste ta sin del av ansvaret och hjälpa människor på flykt. Vi tycker också att den som får skydd här ska kvalificera sig in i välfärden och på så sätt gradvis få tillgång till välfärdssystemen. Migrationspolitiken ska helt enkelt både fungera för de som vill flytta till Sverige och vara hållbar för Sverige som land.

Mer än 122 miljoner människor är på flykt i världen. Ännu fler människor lever i odemokratiska samhällen och är utsatta för förtryck. En viktig del i att förebygga konflikter och hjälpa människor på flykt är biståndet. Majoriteten av alla människor som flyr från sitt hemland, flyr antingen till en annan, säkrare del av landet eller till grannländer. Därför är det viktigt att både hjälpa människor i närheten av där konflikterna sker och hjälpa på andra sätt, exempelvis genom att erbjuda de mest utsatta flyktingarna en varaktig och permanent lösning genom att ta emot kvotflyktingar.

1.1. Kvotflyktingar

Många på flykt flyr till närliggande flyktingläger. I flyktingläger identifierar UNHCR de människor som har absolut störst skyddsbehov och som har svårt att få sina skyddsbehov tillgodosedda i lägret. UNHCR bedömer att cirka 2,9 miljoner människor kommer ha behov av vidarebosättning – alltså få skydd i ett säkert land i exempelvis EU – under 2025. Under 2024 åtog sig EU att ta emot 15 000 personer, vilket innebär 0,5 procent av de människor i världen som har störst behov av skydd. Viljan och

kapaciteten för EU att hjälpa är således betydligt mindre än det behov av skydd som finns i världen. Vi anser därför att EU ska prioritera att ta emot kvotflyktingar och att det tas fram en strategi för att uppmuntra och stärka incitamenten för EU-länder att ta emot kvotflyktingar.

Vi i Centerpartiet tycker att vidarebosättning av kvotflyktingar är det bästa sättet att hjälpa människor i behov av skydd. Sverige måste ta sitt ansvar för människor på flykt, och vi anser att Sverige på sikt återigen ska ta emot 5 000 kvotflyktingar per år. Kvotflyktingar är de absolut mest utsatta flyktingarna och får genom vidarebosättning skydd på ett säkert och lagligt sätt. Skyddsskälen prövas på plats innan inresa till Sverige och möjlighet finns också att neka uppehållstillstånd om en person skulle visa sig vara en säkerhetsrisk. Det är bättre för den skyddsbehövande att på ett säkert och lagligt sätt kunna resa till Sverige med uppehållstillstånd, och ger bättre förutsättningar för att ta emot flyktingarna på ett bra sätt i Sverige.

1.2. Människor på flykt utanför EU – asylrätten

Den som på egen hand vill söka skydd kan söka asyl. Asylrätten ger alla, oavsett var man kommer ifrån, möjlighet att söka skydd på plats i ett säkert land – förutsatt att man tar sig fysiskt till det land man vill söka skydd i. Asylrätten gäller inom hela EU. Den som bedöms ha skyddsskäl får uppehållstillstånd och rätt att stanna i landet. Eftersom det inte finns säkra och lagliga sätt att söka asyl på måste den skyddssökande ofta ta sig in på farliga vägar med risk för sitt liv, till exempel över Medelhavet genom smugglare, in till EU. Det sätter asylsökande i en svår situation samtidigt som det innebär att migrationen blir svårare att hantera för EU.

Under flera års tid har ett antal olika lösningar diskuterats på EU-nivå för att människor som på egen hand väljer att söka skydd inte ska behöva ta sig på farliga vägar in till unionen. Ett förslag är att ge människor möjlighet att söka asyl utanför EU, exempelvis på Afrikas norra kust varifrån många asylsökande påbörjar sin resa till EU. En orsak till att förslaget inte blivit verklighet är att det är osannolikt att EU:s medlemsländer skulle komma överens om att i nästa steg ta emot alla de personer som bedöms ha asylskäl. Skulle det i stället bli frivilligt att ta emot skulle det i praktiken innebära att det skapas ett parallellt system till kvotflyktingsystemet med ännu fler människor med skyddsbehov men samma begränsade vilja och kapacitet att ta emot i

EU. Om systemet inte leder till att personer som söker asyl utanför EU ges skydd i EU kommer incitamentet att ta sig in i EU finnas kvar. Det finns helt enkelt både för- och nackdelar oavsett hur ett nytt asyl-sökningsförfarande utformas.

Ett annat förslag som ofta lyfts i migrationsdebatten för att minska incitamenten för asylsökande att ta sig till EU är mottagandeavtal mellan EU-länder och tredje land. Ett antal medlemsländer har redan ingått bilaterala avtal med länder utanför unionen för att kunna skicka asylsökande till det land utanför EU som man ingår avtal med. Precis som det förstnämnda förslaget prövas asylansökan i avtalslandet, det vill säga utanför EU. Skillnaden är att asylsökande ändå måste ta sig till EU för att få sin ansökan behandlad. I vilken utsträckning den som bedöms ha asylskäl ges uppehållstillstånd i EU och får återvända till det ursprungliga asylansökningslandet är oklart. Storbritannien har slutit ett sådant avtal med Rwanda. I slutet av 2023 skulle de första asylsökande skickas från Storbritannien till Rwanda men stoppades av Europadomstolen med motiveringen att det inte är säkert för asylsökande i Rwanda då de riskerar att skickas tillbaka till sina hemländer. Italien har ingått ett liknande avtal med Albanien.

En fungerande migrationspolitik på EU-nivå förutsätter att människor inte längre riskerar sina liv för att ta sig hit och söka asyl. Därför behöver fler lagliga sätt att söka asyl komma på plats. Vi ser stora risker med de olika förslag som diskuterats och i vissa fall även genomförts av enskilda medlemsländer, men är öppna för att under den kommande mandatperioden fortsätta väga olika alternativ för att ge skyddsbehövande skydd som är hållbara och långsiktiga, värnar mänskliga rättigheter och garanterar rättssäkra skyddsprövningar. För att hantera situationen på kort sikt vill vi att det på EU-nivå tas fram en strategi för sök- och räddningsinsatser på Medelhavet – men med utgångspunkt i att människor i första hand ska få skydd genom säkra och lagliga vägar.

1.3. Människor som flytt till EU

Den som flytt från krig och förtryck och inte blivit uttagen som kvotflykting kan ta sig till EU och söka asyl. Under 2015 ansökte 168 000 personer om asyl i Sverige, och runt en miljon sökte skydd i EU. Det stora antalet människor på flykt och den ojämna ansvarsfördelningen som följde visade behovet av en ny gemensam migrationsuppgörelse på EU-nivå. Situationen 2015 var minst sagt ohållbar. Efter

många år av förhandling lyckades EU-länderna under våren 2024 komma överens om en ny migrationspolitik, den så kallade migrationspakten.

Migrationspakten innehåller många olika delar. Målet är att mottagandet av människor som söker asyl ska bli mer effektivt och att länderna ska ta ett större gemensamt ansvar. Därför är migrationspakten ett viktigt steg framåt och något vi i Centerpartiet välkomnat. Rättssäkerheten i asylprocessen måste vara hög och barns rättigheter värnas. Det är frågor som vi drivit på hårt för i förhandlingarna och också fått igenom i pakten. Vi anser därför att det framåt är viktigt att EU-kommissionen och EU:s asylbyrå övervakar att bedömningarna blir rättssäkra.

Samtidigt innebär politiska uppgörelser att man måste kompromissa, därför är pakten inte i alla delar så som vi hade velat. Vi vill att alla länder ska ta ett ännu större delat ansvar för flyktingar, inte att länder ska kunna köpa sig fria från ansvar. Att rösta nej till pakten som vissa svenska partier gjort är dock inte ett alternativ. Ett nej innebär att man de facto röstar ja till kaos och att man frånsäger sig ansvar. Eventuella justeringar kan behöva komma att göras längre fram.

En del av en gemensam lösning är fortsättningsvis migrationsavtal med tredjeländer. I de fall sådana avtal sluts, är det viktigt att mänskliga rättigheter tas hänsyn till och värnas.

1.4. En rättssäker asylprocess

Det är centralt att rättssäkerheten under asylprocessen är hög och att lagstiftningen håller över tid, så att den som ansöker om uppehållstillstånd i Sverige vet vad som gäller. Den förra regeringen gav Statskontoret i uppdrag att se över rättssäkerheten i asylprocessen. Den samlade analysen visar flera tydliga tecken på att Migrationsverket har svårt att upprätthålla enhetligheten och rättssäkerheten i asylprövningen. Trots detta har regeringen valt att begränsa asylsökandes rätt till offentligt biträde under handläggningen hos Migrationsverket. Det innebär bland annat att biträdets uppdrag i huvudsak begränsas till kostnadsfri rättslig rådgivning inom vissa tidsramar, i stället för att biträdet företräder den sökande under hela den administrativa delen av asylprocessen. Vi anser därför att regeringen bör säkerställa att Migrationsverket vidtar lämpliga åtgärder för att stärka rättssäkerheten och att begränsningarna av rätten till offentligt biträde följs upp noggrant.

1.5. Ett sammanhållet mottagande

Ett fungerande mottagande är en viktig grundsten i en sammanhållen asylprocess. Att asylprocessen är så kort som möjligt innebär att den som får uppehållstillstånd snabbt kan påbörja en integrationsprocess och att den som får avslag får bättre förutsättningar att återvända. En kort handläggningstid hos både Migrationsverket och domstolarna är därför viktig. Migrationsverkets handläggningstider har under de senaste åren kortats men behöver bli ännu kortare. Det är också viktigt att alla som kommer till Sverige tidigt får information om Sverige, asylprocessen och de lagar och regler som gäller. Centerpartiet har därför drivit igenom en utökning av den samhällsinformation som ges under asyltiden. Det finns dock behov av att ytterligare se över hur ett sammanhållet mottagande ska utformas.

Föregående regering begränsade möjligheten för asylsökande att bo i eget boende under asyltiden. Centerpartiet står bakom dessa förändringar. Utredningen En ny ordning för asylsökandes boende (SOU 2022:64) har visat att ett eget boende under asyltiden bidrar till utanförskap och ökar segregationen. Ofta bor den asylsökande inneboende hos någon annan, vilket kan leda till trångboddhet. Det är också vanligt att den asylsökande, efter uppehållstillstånd beviljats, bor kvar i samma område utan eget hyreskontrakt i stället för att erbjudas boende enligt bosättningslagen. Trångboddhet och utanförskap blir således en utgångspunkt redan från första tiden i Sverige. Dessutom får de som bor i eget boende generellt mindre information och färre insatser under asyltiden, vilket försvårar förutsättningarna för lyckad integration. Det försvårar även för ett eventuellt återvändande om den asylsökande får avslag eftersom personen inte på samma sätt är tillgänglig fysiskt i återvändandearbetet. Centerpartiet anser att möjligheten till eget boende bör begränsas och endast tillåtas i undantagsfall. Exempelvis om den asylsökande har mycket nära familj i Sverige så som ett minderårigt barn eller partner, eller om väldigt många skyddsbehövande kommer till Sverige under kort tid och det inte går att skala upp Migrationsverkets boendeplatser tillräckligt snabbt. Att begränsa möjligheten till eget boende under asyltiden är bättre både för den asylsökande och för att motverka segregation.

1.6. Ett sammanhållet och effektivt återvändande

En migrationspolitik som kombinerar medmänsklighet med ordning och reda förutsätter att den som efter en rättssäker prövning har fått avslag på sin asylansökan återvänder. Ett fungerande återvändande är viktigt för migrationspolitikens legitimitet, men måste bedrivas sammanhållet, humant och effektivt. Regeringen har under senare år intensifierat återvändandearbetet, bland annat genom förstärkt styrning av Migrationsverket, ökad samverkan mellan Migrationsverket, Polismyndigheten och Kriminalvården samt genom inrättandet av återvändandecenter. Centerpartiet har stått bakom stora delar av dessa ändringar och anser därför att fokus nu måste ligga på att säkerställa att dessa åtgärder genomförs med hög rättssäkerhet, respekt för humanitära hänsyn och ett tydligt barnperspektiv.

Regeringen har också ändrat reglerna om preskription av avlägsnandebeslut. Sedan den 1 april 2025 gäller som huvudregel att ett avvisnings- eller utvisningsbeslut som inte har meddelats av allmän domstol upphör att gälla först fem år efter att utlänningen har lämnat Sverige i enlighet med beslutet. Om det finns ett löpande återreseförbud kan beslutet gälla längre. Möjligheten till så kallat spårbyte har samtidigt avskaffats. Centerpartiet stod bakom behovet av att se över preskriptionstiden, men anser att regeringens förändringar har gått längre än vad som är motiverat och att de riskerar att slå orimligt mot barn och personer som inte kan återvända på grund av praktiska verkställighetshinder som de själva inte råder över.

Centerpartiet vill därför att reglerna följs upp och att det säkerställs att personer som samarbetar med myndigheterna men som tillfälligt inte kan återvända inte hamnar i en långvarig och rättsosäker situation. Det måste finnas en fungerande rättslig ventil för personer som har praktiska verkställighetshinder, exempelvis när hemlandets myndigheter inte utfärdar nödvändiga resehandlingar eller när mottagarlandet inte medverkar till återvändandet. Möjligheten till ny prövning ska bygga på nya och relevanta omständigheter och får inte utnyttjas för att fördröja verkställigheten, men regelverket måste samtidigt skydda personer från att fastna i ett permanent tillstånd av ovisshet och papperslöshet.

Mer behöver göras för att fler personer ska återvända frivilligt. Frivillighet ska vara utgångspunkten och återvändandet ska förberedas tidigt, med tydlig information, individuell rådgivning och praktiskt stöd. Återvändandecenter kan vara ett verktyg i detta arbete om de används för att ge information, stöd och förutsättningar för frivilligt

återvändande. Migrationsverket ska därför säkerställa att verksamheten vid återvändandecentren präglas av rättssäkerhet, goda boendeförhållanden och hänsyn till barns och andra utsatta gruppers behov.

Tvångsåtgärder kan vara nödvändiga i vissa fall, men ska användas restriktivt och alltid uppfylla krav på legalitet, proportionalitet och individuell prövning. För att fler länder ska ta emot sina egna medborgare behöver Sverige utveckla det bilaterala och europeiska samarbetet om återtagande. Det kan bland annat handla om att använda diplomatiska kontakter, återtagandeavtal och – när det är förenligt med folkrätten och en sammanhållen utrikespolitik – verktyg inom viserings-, handels- och biståndspolitiken. Syftet ska vara att undanröja praktiska hinder för återvändande, exempelvis när personer saknar identitetshandlingar, inte att försämra skyddet för personer som inte kan återvända på grund av risk för förföljelse eller annan allvarlig skada.

Regeringen har infört nya och föreslagit ytterligare regler om informationsutbyte mellan myndigheter i syfte att effektivisera återvändandet. Centerpartiet anser att myndigheter ska kunna samverka och lämna relevanta uppgifter när det finns ett tydligt rättsligt stöd, ett konkret behov och tillräckliga rättssäkerhetsgarantier. Informationsutbyte ska dock inte utformas så brett att människor avstår från att söka vård, gå i skolan, vända sig till socialtjänsten eller anmäla brott.

Den nya uppgiftsskyldigheten omfattar Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, Kriminalvården, Kronofogdemyndigheten, Pensionsmyndigheten och Skatteverket. Hälso- och sjukvården, skolan, socialtjänsten och bibliotek omfattas inte. Centerpartiet anser att sådana undantag är nödvändiga för att skydda grundläggande samhällsfunktioner och upprätthålla tilliten till välfärdens verksamheter. Även för de myndigheter som omfattas måste uppgiftsskyldigheten begränsas till uppgifter som myndigheten redan förfogar över, bygga på konkreta omständigheter och tillämpas sakligt, opartiskt och likvärdigt.

Centerpartiet motsätter sig att lärare, läkare, sjuksköterskor, socialsekreterare och andra yrkesgrupper vars uppdrag bygger på förtroende ska omfattas av en generell anmälningsplikt. Därför måste sidoinformation som kan tänkas beröra dessa områden begränsas. Dessa yrkesgrupper ska inte göras ansvariga för migrationskontroll i mötet med barn, patienter eller personer som söker stöd. En uppgiftsskyldighet ska inte heller vara förenad med straffansvar för enskilda tjänstemän. Ansvaret för hur informationsutbytet ska genomföras måste ligga på myndighetsnivå, med tydliga regler, utbildning, dokumentation och möjlighet till uppföljning.

Det är samtidigt viktigt att personer som kan utgöra en risk för Sveriges säkerhet upptäcks inom migrationsprocessen. Migrationsverket och Säkerhetspolisen måste därför ha tillräckliga resurser, kompetens och fungerande former för informationsutbyte. Arbetet ska bedrivas effektivt men också präglas av rättssäkerhet, proportionalitet och möjlighet till kontroll av beslutens kvalitet. Riksrevisionen har pekat på att säkerhetsärenden ofta har långa handläggningstider och att Säkerhetspolisen i begränsad utsträckning följer upp om hotbedömningar träffar rätt eller vilka effekter de får. Det är därför viktigt att säkerhetsarbetet stärks utan att kraven på saklighet, rättssäkerhet och individuell prövning åsidosätts.

1.7. Massflyktsdirektivet

När Ryssland invaderade Ukraina aktiverade EU massflyktsdirektivet för första gången. Centerpartiet anser att det var rätt att snabbt erbjuda skydd, men att systemet har gett människor som blivit kvar i Sverige under flera år alltför begränsade rättigheter. Vissa levnadsvillkor har förbättrats, bland annat genom möjligheten till tidigare folkbokföring och bättre tillgång till vård, etableringsinsatser och arbetsbaserade förmåner. En generell översyn av rättigheterna vid en framtida aktivering av massflyktsdirektivet har också diskuterats, men någon heltäckande lösning har ännu inte genomförts.

Centerpartiet anser att personer som fortfarande inte kan folkbokföras inte ska behöva leva på dagens mycket låga dagersättning. Den bör höjas till 131 kronor per dag. Alla som folkbokförs efter att ha haft tillfälligt skydd bör dessutom ha likvärdiga och långsiktiga rättigheter.

Massflyktsdirektivet ger endast ett tidsbegränsat skydd och innebär inte i sig någon permanent möjlighet att stanna i Sverige. Centerpartiet vill därför att personer som har arbete och kan försörja sig ska kunna byta spår till arbetstillstånd och därigenom få en långsiktig lösning.

1.8. Vandelsprövning

Centerpartiet grundinställning är att den som inte följer de lagar och regler som gäller i Sverige ska mötas med konsekvenser. Att neka eller återkalla ett uppehållstillstånd är en av de mest ingripande åtgärder som staten kan vidta mot en enskild. Det ska därför göras med stor noggrannhet och baseras på tydliga, förutsägbara och rättssäkra grunder. Vi anser att personer som brister i regelefterlevnad ska kunna få sitt uppehållstillstånd nekat eller återkallat. Detta gäller exempelvis vid missbruk av välfärdssystemen, vid association med kriminalitet eller extremism såsom samröre med kriminella nätverk eller våldsbejakande organisationer, vid uppvisande av en tydlig ovilja att göra rätt för sig gällande skulder eller om en person utgör ett hot mot allmän ordning eller säkerhet.

Vi ställer oss däremot kritiska till begreppet vandel och vandelsprövning. Begreppet vandel är inte ett vedertaget juridiskt begrepp och är politiskt diffust, oklart och ålderdomligt. Det skapar en betydande rättsosäkerhet för den enskilde. Problemet förstärks av att begreppets innebörd inte är kodifierat i lagtexten. Det är allvarligt. Centerpartiet anser att diffust begrepp som vandel inte ska kunna ligga till grund för utvisning. Vi anser i tillägg att begreppet vandel bör utmönstras och ersättas med det mer ändamålsenliga begreppen ”skötsamt och hederligt levnadssätt”. Riksdagen har nyligen beslutat att detta begrepp ska utgöra grunden för prövningen vid förvärv av svenskt medborgarskap. Det är rimligt att sträva efter en mer enhetlig och förutsägbar vokabulär i migrationslagstiftningen. Även om vi anser att även dessa begrepp måste kodifieras tydligare i lagtext är de mer lämpliga eftersom praxis i större utsträckning har kunnat utvecklas kring deras innebörd.

2. Anhöriginvandring

Centerpartiet vill ha ordning och reda i migrationspolitiken, så även när det kommer till anhöriginvandring. Centerpartiet anser att familjeåterförening är en grundläggande trygghet och att reglerna ska vara tydliga, rättvisa och förutsägbara.

De som vill ta hit sina anhöriga ska som grundprincip kunna försörja dem. Ett försörjningskrav är därför en rimlig princip. Försörjningskravet måste dock utformas så att familjer inte splittras och att människor som har etablerat sig här, skaffat sig ett jobb och försörjning inte riskerar att utvisas enbart för att man får ett barn i Sverige. Det måste också vara möjligt att vidareutbilda sig, byta jobb, eller hantera en period av

arbetslöshet utan att hela familjens framtid i Sverige hotas. Utvisning ska i första hand användas om man missköter sig eller begår brott, inte för att man blir varslad eller behöver vidareutbilda sig.

2.1. En väg framåt för ungdomar som haft uppehållstillstånd via anknytning

Under lång tid har Centerpartiet uppmärksammat konsekvenserna av de så kallade tonårsutvisningarna, där unga människor som vuxit upp i Sverige, gått i svensk skola och har sin familj här riskerar att utvisas när de fyller 18 år. Det är bra att åldersgränsen höjs från 18 till 21 år för när människor som haft uppehållstillstånd baserat på anknytning ska ha ett eget uppehållstillstånd. Samtidigt kvarstår betydande problem. För att få stanna efter 21 års ålder krävs i praktiken ofta arbete eller studier som grund för uppehållstillstånd. Där möter många unga hinder som är svåra eller omöjliga att övervinna.

Lönegolvet för arbetstillstånd innebär att man måste ha en lön på över 34 450 kronor i månaden. En genomsnittlig 21-åring tjänar betydligt mindre än så, vilket gör att många inte kommer att kunna kvalificera sig för arbetstillstånd.

När det gäller studier kräver dagens regler att studierna är det huvudsakliga syftet med vistelsen. För personer som vill fortsätta att leva med sin familj i Sverige kan anknytningen till landet i praktiken bli ett hinder i ansökan. Dessutom riskerar de att behöva betala mycket höga studieavgifter trots att de vuxit upp i Sverige.

Regeringen valde heller inte heller att återinföra möjligheten att få uppehållstillstånd på grund av särskilt ömmande skäl. Därmed saknas fortfarande en möjlighet att väga in stark anknytning till Sverige, familjesituation och andra humanitära omständigheter, något som är nödvändigt för att stoppa tonårsutvisningarna på riktigt. Risken är uppenbar att regeringens förslag endast flyttar utvisningsproblemet från 18 års ålder till 21 års ålder, i stället för att lösa det.

Mot bakgrund av det som anförs ovan anser Centerpartiet att lönegolvet bör tas bort och ersättas med krav på lön i enlighet med kollektivavtal och branschpraxis. Därtill förslår vi att särskilt ömmande skäl återinförs och att regeringen säkerställer att en stark anknytning till Sverige inte betraktas som ett hinder för personer som ansöker om studieuppehållstillstånd.Dessutom vill vi betona att det måste finnas möjligheter att få

permanent uppehållstillstånd när man ansöker om förlängning av sitt uppehållstillstånd. Vi måste komma ifrån en migrationspolitik som enbart skapar osäkerhet och rädsla för att utvisas.

Centerpartiet vill intensifiera arbetet med att människor som blivit tonårsutvisade kan återvända till Sverige. Därför vill vi införa så kallade återinvandringscenter som gör det möjligt för tonåringar som blivit utvisade att kunna söka uppehållstillstånd utefter de ändrade reglerna, mer exakt höjningen från när man behöver ett eget uppehållstillstånd till 21 år.

3. Medborgarskap

Centerpartiet anser att svenskt medborgarskap ska vara förenat med tydliga och rimliga krav. Medborgarskapet innebär full delaktighet i den svenska samhällsgemenskapen och medför både rättigheter och skyldigheter. De åtstramningar av reglerna för medborgarskap som har genomförts under de senaste åren står Centerpartiet därför i grunden bakom.

Centerpartiet anser att det är rimligt att det ställs krav på kunskaper i svenska och samhällskunskap för att få svenskt medborgarskap. Att kunna svenska och orientera sig i det svenska samhället är centrala delar av att kunna delta fullt ut i samhällslivet, ta del av de rättigheter och möjligheter som medborgarskapet innebär och få bättre förutsättningar att etablera sig på arbetsmarknaden.

Centerpartiet står bakom arbetslinjen och står därför även bakom att det finns ett försörjningskrav för medborgarskap. Den som kan arbeta ska också ges starka drivkrafter och goda möjligheter att försörja sig själv. Försörjningskravet bör dock utformas så att det främjar etablering och inte motverkar utbildning eller andra insatser som leder till arbete.

3.1. En snabbare väg till medborgarskap genom arbete och skatt

Centerpartiet anser att det är viktigt att vi skapar vägar för dem som bidrar och gör rätt för sig. Centerpartiet föreslår därför att det ska införas en möjlighet till en snabbare väg

till medborgarskap för den som arbetar och betalar skatt. Den som under en femårsperiod har betalat in minst 500 000 kronor i skatt bör kunna ansöka om medborgarskap efter fem års hemvist, i stället för de åtta år som nu är huvudregel. I skattesumman räknas både inkomstskatt och allmän löneskatt på arbetsgivaravgifterna. En årlig skatteinbetalning på 100 000 kronor motsvarar i dag ett heltidsarbete med en månadslön på drygt 27 000 kronor.

Medborgarskapet är sista steget i resan för att få fullvärdiga demokratiska rättigheter i Sverige. Det ska ställas höga krav på den som ska bli medborgare, men den som kämpar, bidrar och gör rätt ska också premieras. Centerpartiet anser att det är viktigt i sammanhanget att vi skapar vägar för dem som bidrar och gör rätt för sig.

3.2. Övergångsbestämmelser för de som redan sökt medborgarskap

En grundläggande rättssäkerhetsprincip är att lagstiftning ska vara förutsebar. Individer ska kunna planera sina liv och fatta beslut baserat på de lagar och regler som gäller. Att förlänga hemvistkravet från fem till åtta år, som nu röstats igenom riksdagen, kommer att få stora konsekvenser för enskilda som planerat sina liv utifrån tidigare lagstiftning.

Centerpartiet anser att det är orimligt att personer som redan har lämnat in sin ansökan och som uppfyller dagens krav ska få sin prövning enligt de nya, strängare reglerna. I utredning SOU 2025:1 föreslogs att de nya reglerna inte skulle tillämpas vid överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet eller för ansökningar som kommit in till Migrationsverket före den 1 juni 2026. Detta är en rimlig utgångspunkt.

Det bör därför införas tydliga övergångsbestämmelser som säkerställer att ansökningar som inkommit innan lagens ikraftträdande prövas enligt det tidigare regelverket. Allt annat vore ett brott mot förutsebarheten och skulle undergräva tilliten till systemet.

3.3. Förbjud handel med medborgarskap i EU

Ett medborgarskap ska inte vara en handelsvara. Trots detta erbjuder vissa EU-länder möjligheten för tredjelandsmedborgare att köpa medborgarskap. Det handlar till

exempel om Malta, Bulgarien och Cypern. Systemet kallas för ”medborgarskap genom investering” och innebär stora intäkter till statskassan för dessa länder. Samtidigt utnyttjas systemet av kriminella som köper medborgarskap och sedan får tillgång till hela EU. Syftet kan vara att gömma sig och undgå straff i hemlandet eller penningtvätt. Medborgarskapsförsäljningen är en uppenbar säkerhetsrisk i unionen. Vi vill därför att regeringen driver på för att EU sätter stopp för försäljningen.

4. Arbetskraftsinvandring

Sverige är ett litet, exportberoende och kunskapsintensivt land. Vår konkurrenskraft bygger på att företag kan växa, utveckla ny teknik och rekrytera rätt kompetens. I en värld där investeringar, entreprenörer, forskning och talang rör sig över gränserna är arbetskraftsinvandring inte ett särintresse. Det är en central del av vår tillväxtförmåga.

Utvecklingen de senaste åren är därför allvarlig. Tidöregeringen har skadat Sveriges attraktionskraft i grunden. Som exempel har antalet beviljade förstagångstillstånd för arbetskraftsinvandring minskat kraftigt, från 24 117 år 2022 till omkring 11 100 år 2025. Det är en minskning med 54 procent. Även bland yrken med krav på fördjupad högskolekompetens ser vi en halvering av arbetskraftsinvandring. Tidöregeringens återvandringsbidrag betalar också välintegrerade personer upp till 350 000 kronor för att lämna Sverige.

Forskare, ingenjörer, entreprenörer och specialister möts av osäkrare villkor och en stat som inte går att lita på. Människor som studerar, arbetar och gör rätt för sig riskerar kastas ut enbart för att regeringen plötsligt ändrar reglerna för hur mycket man behöver tjäna, hur högt försörjningskravet ska vara och vilka regler som gäller för uppehållstillstånd. Det gör att entreprenörer, akademiker och forskare inte bara väljer ett annat land när de söker jobb utan också lämnar Sverige. Närmare hälften av alla utländska forskarexaminerade lämnar Sverige efter 3 år. Enbart en tredjedel av mastersstudenterna stannar kvar i Sverige.

Det är svårt att tänka sig en politik som mer systematiskt motarbetar arbetslinjen och hindrar internationell kompetens från att komma till Sverige. Det är ekonomiskt självskadebeteende. Det kostar. Sverige ska vara ett land där arbete och kunskap uppmuntras.

4.1. Lönekrav och regler för arbetskraftsinvandring

Arbetskraftsinvandringen är en stor tillgång för Sveriges kompetensförsörjning, för samhällets ekonomi och för företagens konkurrenskraft. En analys från IKEM visar att arbetskraftsinvandringen bidrog med 45 miljarder kronor till Sveriges BNP och 15 miljarder kronor i skatteintäkter år 2022. Tyvärr valde regeringen under föregående mandatperiod att försvåra för arbetskraftsinvandrare genom att införa ett mycket högt satt lönekrav. Det har stor påverkan på företagens möjlighet att rekrytera rätt kompetens.

Centerpartiet är mycket kritiskt till ett lönegolv på 90 procent av medianlönen. Lönekravet har fått stora konsekvenser på svensk ekonomi och företagens kompetensförsörjning och drabbat inte regioner och yrken där löneläget är lägre. Inte minst landsbygdskommuner, kvinnodominerande yrken och nyckelkompetenser har drabbats hårt. Det handlar till exempel om industrier i norra Sverige som har behov av bland annat processoperatörer, svetsare, elektriker och systemtekniker vars löner inte alltid ligger över lönekravet. I ett läge där behovet av spetskompetens är stort och många sektorer skriker efter arbetskraft är åtgärder som försvårar för arbetskraftsinvandring varken bra för kompetensförsörjningen eller tillväxten. Centerpartiet anser att det ska vara företagen själva som får bestämma vilken arbetskraft de är i behov av och att lönen ska vara i linje med kollektivavtal och branschpraxis.

Det finns problem med missbruk av arbetstillstånd vilket har uppmärksammats av flera myndigheter de senaste åren. Det har framkommit att arbetskraftsinvandrare utnyttjas av organiserade kriminella nätverk, men också att arbetstillstånd används som ett sätt att utnyttja välfärdssystemet (se ex. Myndighetsgemensam lägesbild om organiserad brottslighet 2019). Det är viktigt att få bukt med denna problematik. Ett antal reformer för att förhindra problemen har redan genomförts, men mer behöver göras. Centerpartiet vill bland annat göra det möjligt för migrationsverket att göra efterkontroller av arbetsgivare och kunna rikta sanktioner mot arbetsgivare som inte har kollektivavtal. Vi anser även att det bör vara möjligt för migrationsverket att stänga av arbetsgivare som bryter mot arbetsmiljölagen. Detta förutsätter även att migrationsverket får möjlighet att lagra information om arbetsgivare över än längre tid än vad som är tillåtet idag.

4.2. Startup-visum

Centerpartiet vill införa ett särskilt startup-visum för entreprenörer från länder utanför EU som vill starta innovativa och skalbara företag här. Syftet är att göra Sverige mer attraktivt för internationella entreprenörer, stärka kompetensförsörjningen och bidra till fler jobb, investeringar och innovationer. Vi vill att ansökningsprocessen ska bli tydligare och betydligt snabbare än dagens ordning. Vårt förslag om ett startup-visum bygger på en seriös prövning där entreprenören måste visa upp en hållbar affärsplan, säkrat kapital och försäkringar. Det handlar om att skapa ett snabbt och förutsägbart spår i ansökningsprocessen för seriösa aktörer som vill starta företag i Sverige.

5. Integration

För att Sverige ska stå starkt, nu och i framtiden, behövs effektiva reformer som förbättrar vår mottagning av nyanlända, med ett tydligt jobbfokus. I dag kommer många människor som fått asyl i Sverige inte in i samhället, utan hamnar i stället i ett permanent utanförskap. Vi måste både se till att de som hamnat i utanförskap integreras och får ett arbete och få till en fungerande integration för de som kommer som nya till Sverige. För att integrationen ska fungera behövs ett antal åtgärder för att skärpa incitamenten att lämna bidrag och börja jobba, för att stärka de individer som idag står utanför och för att se till att fler jobb skapas i växande företag. Samhället måste både ställa tydliga krav, på självförsörjning och ansträngning, och erbjuda tydliga möjligheter, till intensiv språkundervisning, utbildning, praktik och jobb i växande företag.

5.1. Mottagande av nyanlända

Efter uppehållstillstånd och bosättning i en kommun ska den nyanlända integreras och snabbt påbörja etableringsprogrammet samt få personnummer och folkbokföras.

Etableringsreformen, som flyttade ansvaret för nyanländas etablering i Sverige från kommunerna till Arbetsförmedlingen, har inte lett till de förbättringar som var syftet. Därför vill Centerpartiet att kommunerna ska ansvara för etableringen. Vi behöver även se över hur nyanlända i högre grad kan bidra till den långsiktiga finansieringen av sin försörjning, exempelvis genom att göra om etableringsbidraget till ett etableringslån. På samma sätt som studenter försörjer sig med hjälp av studielån bör nyanlända kunna försörja sig med hjälp av lån under sin första tid i Sverige.

En grundläggande princip är att människor som tar del av våra gemensamma trygghetssystem behandlas lika. Samma möjligheter och skyldigheter ska gälla alla. Därför är det rimligt att nyanlända också får arbeta för att nå högre ersättningsnivåer i socialförsäkringen, så att man kvalificerar sig in i det svenska socialförsäkringssystemet. Det ökar drivkrafterna att komma i arbete, sänker kostnaderna och tydliggör att asylrätten handlar om att erbjuda skydd, inte förmåner. Ersättning i transfereringssystem bör därför utgå baserat på inkomst, och därmed inbetald skatt, snarare än dagens framåtblickande mått: sjukpenninggrundande inkomst.

5.2. Svenska för invandrare

En viktig nyckel för integrationen är språket. Samtidigt leder SFI idag inte i tillräckligt hög utsträckning till att ge människor rätt förutsättningar att komma i arbete. Vi vill att SFI görs om till jobbsvenska med två tydliga spår – ett för personer med kortare utbildningsbakgrund där syftet med utbildningen är att snabbt komma ut i arbete, och ett med fokus på akademisk svenska för dem med längre utbildningsbakgrund. De som har kortare utbildningsbakgrund ska i sin undervisning förberedas för arbetslivet och efter avslutad utbildning kunna kommunicera på en arbetsplats. Resultatet ska vara ett jobbsvenskacertifikat. Ett krav ska vara att utbildningen kombinerar språkundervisningen med yrkesförberedelser och alla som anordnar språkundervisningen ska ha nära samarbete med arbetsgivare inklusive platser för arbetsplatsförlagt lärande. Det andra spåret med akademisk svenska kommer fokusera på en fördjupad språkundervisning, men med tydligare inriktning på förberedelser för arbetslivet än idag, och kunna leda till fortsatta studier eller arbete inom högkvalificerade yrken efter avslutad utbildning. Slutförd utbildning leder till ett certifikat för akademiska studier.

I dag finns dessutom tillgång till bra och välfungerande digitala hjälpmedel för undervisning. Därför vill vi att man även ska utreda hur nätkurser, appbaserade och AI-understödda läromedel samt andra digitala hjälpmedel ska bli en större del av SFI-undervisningen och integrationsarbetet.

5.3. Motverka segregation och utanförskap

5.3.1. Integration av utrikesfödda kvinnor

Samtidigt som det finns ett sysselsättningsgap mellan utrikes och inrikes födda finns också ett gap mellan utrikes födda män och kvinnor. Integration är därmed även en fråga om jämställdhet. Särskilt utrikes födda kvinnor som har flytt från sitt hemland har i genomsnitt haft svårt att snabbt komma i arbete. Den första tiden i Sverige präglas alltför ofta av att kvinnan tar huvudansvar för det obetalda hem- och omsorgsarbetet, vilket kraftigt minskar hennes möjligheter att komma ut på arbetsmarknaden.

Föräldraförsäkringen bör därför göras mer jämställd och föräldraledigheten begränsas för vissa grupper. Språkutbildning bör samtidigt kunna påbörjas parallellt med föräldraledigheten. Centerpartiet anser därför att en utrikesfödd person som har fått asyl, eller är anhörig till en person som har fått asyl, och som inte talar svenska efter ett år ska läsa svenska – inom ramen för Centerpartiets reformering av SFI till jobbsvenska – två dagar i veckan som villkor för att få fortsätta vara föräldraledig. När föräldern deltar i svenskundervisning ska barnet gå i förskola för att även få möjlighet att lära sig svenska. Centerpartiet vill också halvera antalet dagar med föräldrapenning för den som kommer till Sverige med ett barn som har fyllt ett år.

En lång föräldraledighet är dock bara en del av problembilden. Centerpartiet anser därför att regeringen bör följa upp hur integrationsinsatserna påverkar kvinnor och män och säkerställa att insatser, deltagande och resultat fördelas jämställt. Regeringen har redan gett flera myndigheter, däribland Jämställdhetsmyndigheten, i uppdrag att genomföra en myndighetsgemensam plan för att öka utrikes födda kvinnors inträde på arbetsmarknaden. Det fortsatta arbetet bör därför inriktas på uppföljning av planens genomförande, resultat och effekter samt på att identifiera behov av ytterligare reformer, snarare än på att tillsätta en helt ny kartläggning.

5.3.2. Ett obligatoriskt nystartsår för personer i utanförskap

En relativt stor andel av de som kommit till Sverige under de senaste decennierna har kommit i arbete, men samtidigt lever alltför många fortfarande i utanförskap. Potentialen hos människor som kommit till vårt land har inte tagits till vara. Samtidigt har Sverige stora kompetensbrister inom en rad yrken.

En hel del reformer har genomförts de senaste åren för att nyanlända ska integreras snabbare. Bland annat har vi i Centerpartiet drivit igenom införandet av ett intensivår för personer som precis fått uppehållstillstånd och ingår i etableringen. Det innebär en möjlighet att i högt tempo under ett år studera eller praktisera på en arbetsplats på heltid och på fritiden. De personer som bor här och redan genomgått integrationsinsatser, men fortfarande inte kommit i arbete, omfattas inte idag av det som var tänkt att bli intensivåret. Därför anser vi att alla som inte haft ett jobb i Sverige på lång tid ska genomgå ett riktigt intensivår – där man under ett års tid utbildar sig till ett yrke kombinerat med språkstudier – ett nystartsår. Alla som inte haft ett jobb på tre år i Sverige, som idag inte har ett jobb eller heltidsstudier och som bedöms ha eller bör kunna ha arbetsförmåga ska ta del av ett nystartsår med kombinerade studier på heltid i svenska och yrkeskunskaper för den kortaste vägen till jobb. Efter avslutade studier ges automatiskt rätt till etableringsjobb för ett snabbt inträde på arbetsmarknaden. Deltagande i nystartsår ska vara ett krav för alla som idag får sin försörjning från det offentliga.

5.3.3. Civilsamhällets roll för integrationen

En viktig och underskattad roll i mottagandet av nyanlända spelas av civilsamhället. I civilsamhället finns nätverk som förmår koppla de nyanlända till arbetsliv och jobbmöjlig-heter, och erbjuder kunskaper om det svenska samhället. Ofta är en insats via civilsamhället mer effektiv för jobb än Arbetsförmedlingens program.

Centerpartiet anser att man måste se över hur man kan stärka civilsamhällets roll i integrationsprocessen. I detta arbete bör vi utreda hur statens tilldelning av resurser till civilsamhället kan allokeras för att skapa långsiktiga partnerskap och därmed frångå dagens projektfinansieringsmodell. Genom att öka långsiktigheten i detta arbete, och

låta föreningar och organisationer spela en tydligare roll, kan en större del av integrationsprocessen ske i samverkan med civilsamhället.

Niels Paarup-Petersen (C)

Christofer Bergenblock (C)

Caroline Schmidt (C)

Emmy Ahlstedt (C)

Muharrem Demirok (C)

Catarina Deremar (C)

Rasmus Elfström (C)

Martina Johansson (C)

Anne-Li Sjölund (C)